

Sn

TENN

Tenn bildar huvudsakligen mineralet kassiterit, vilket uppträder i granit, pegmatit, skiffer, hydrotermala gångar, metasomatiska bergarter (t.ex. greisen) och vaskavlagringar. Tenn finns som spårelement i många bergartsbildande och accessoriska mineral som glimmer, amfibol, titanit, rutil, ilmenit och magnetit. Höga tennkoncentrationer finns i felsiska magmatiska bergarter, metamorf skiffer, ler-skiffer och kol.

Tenn är relativt icke-mobilt och faller ut med järn- och aluminiumhydroxider, adsorberar till lermineral och bildar både lösliga och olösliga komplex med organiskt material. Mobiliteten är hög vid lågt pH.

Två större grupper av tennanomalier i morän uppträder: i Lappland och i centrala Sverige. I Lappland (norr om Arjeplog) sammanfaller tennanomalier med Mo- och Cu-(Au)-mineraliseringar i graniter, sura metavulkaniter (ryolit-dacit) och metamorf skiffer, samt med W-mineraliseringar (scheelit) i pegmatiter och metasedimentära bergarter. Kända tennmineraliseringar karaktäriseras av endast lätt förhöjda tennhalter i glaciala avlagringar, t.ex. As-Sn-, Pb-, Cu- och Ag-mineraliseringar inom de tektoniska fönstren i Kaledoniderna i norra Jämtland. I centrala Sverige korrelerar tennanomalier med Ljusdalsbatoliten, post-svekokarelsk Rätangranit och ett flertal mineraliseringar med t.ex. Bi, Sn, Mo, W, Pb, Zn, Co, Cu, Au och Ag i främst granitgnejs. Lokalt höga tennhalter i Bergslagen, Mälaren, Värmland, Småland och Skåne korrelerar med mesoproterozoiska graniter och pegmatiter, samt med polymetalliska mineraliseringar i granit, gnejs, greisen och kvartsgångar.

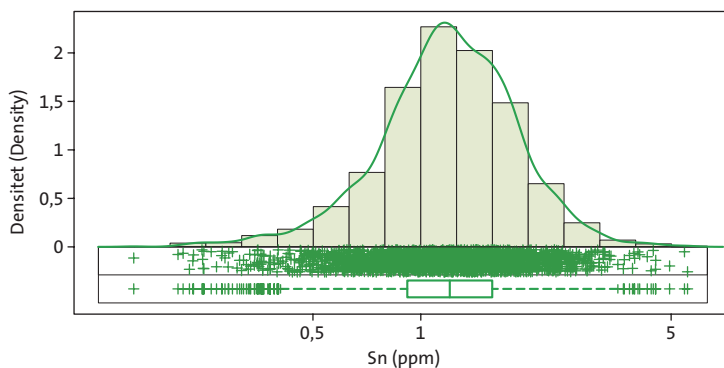
TIN

Tin forms the mineral cassiterite, which is the main tin mineral occurring in granite, pegmatite, schist, hydrothermal veins, metasomatic rocks (e.g. greisens) and placer deposits. Tin is a trace element in many rock-forming and accessory minerals such as mica, amphibole, titanite, rutile, ilmenite and magnetite. High tin concentrations are known from felsic igneous rocks, metamorphic schist, shale and coal.

Tin is rather immobile and precipitates together with iron and aluminium hydroxides, adsorbs to clay minerals and forms both soluble and insoluble complexes with organic compounds. The mobility of tin is high at low pH.

Two large groups of anomalous tin concentrations in till occur: in Lappland and in central Sweden. In Lappland (north of Arjeplog), tin anomalies overlap with Mo, Cu-(Au) mineralisations in granitic rocks, acid metavolcanic rocks (rhyolite to dacite) and metamorphic schist, and with W mineralisations (scheelite) hosted by pegmatites and metasedimentary rocks. Known tin deposits are characterised by only slightly elevated tin levels in glacial deposits, for example As-Sn, Pb, Cu and Ag vein mineralisations within the tectonic windows in the Caledonides of northern Jämtland. In central Sweden, tin anomalies correlate with the Ljusdal batholith, post-Sveco-Karelian Rätan granite and numerous mineralisations, e.g. Bi, Sn, Mo, W, Pb, Zn, Co, Cu, Au and Ag hosted mainly by granite gneiss. In Bergslagen, the Mälaren region, Värmland, Småland and Skåne, local high tin concentrations in till coincide with underlying Mesoproterozoic granites and pegmatites, and with various polymetallic mineralisations in granite, gneiss, greisen and quartz veins.

Histogram, endimensionellt spridningsdiagram och boxplot
Histogram, one-dimensional scatterplot and boxplot

Kumulativ sannolikhetsfördelning
Cumulative probability plot

